कुत्स आङ्गिरसः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

तत्तं इन्द्रियं पर्मं पराचैरधारयन्त कुवयः पुरेदम्।

क्षमेदमन्यद्विव्यर्शन्यदेस्य समी पृच्यते सम्नेवं केतुः॥ १.१०३.०१

कवयः- क्रान्तदर्शिनः। पुरा- पुरातनकालादारभ्य। तत् इदम्- तदेतत्। परमम्- उत्तमम्। इन्द्रियम्- बलम्। पराचैः- परागमनैः। अधारयन्त- धृतवन्तः। अस्य- इन्द्रस्य। इदम्- बलम्। क्षमा अन्यत्- भूमौ एकमस्ति। दिव्यन्यत्- आकाशे अन्यदस्ति। ई- इदमिन्द्रस्योभयविधं बलम्। समनेव केतुः- सहृदयप्रज्ञे इव। सम्- सम्यक्। पृच्यते- युज्यते।।१॥

स धारयत्पृथिवीं पुप्रथंच वज्रेण हृत्वा निरुपः संसर्ज।

अहुन्नहिमभिनद्रौहिणं व्यहुन्व्यंसं मुघवा राचीभिः॥ १.१०३.०२

सः- इन्द्रः। पृथिवीम्- भूमिम्। धारयत्- अधारयत्। पप्रथच्च- प्रथयित स्म च। वज्रेण-स्वायुधेन। हत्वा- मेघं जडप्रतीकं भित्वा। अपः- जीवाधारशक्तीः। निः ससर्ज- निःसारयामास। अहिम्- मनस्यप्रज्ञास्थाने बिलस्थसर्पमिव स्थितं दुःसंस्कारम्। अहन्- अहनत्। रोहिणम्-रोहन्तं वर्धमानं जडप्रतीकं पर्वतम्। अभिनत्- बिभेद्। मघवा- इन्द्रः। शचीभिः- स्वप्रज्ञाभिः। व्यंसम्- वृत्रं विगतस्कन्धं कृत्वा। व्यहनत्- विशेषेणावधीत्॥२॥

स जातूर्भर्मा श्रद्दधान ओजः पुरौ विभिन्दन्नचर्द्वि दासीः।

विद्वान्विज्ञिन्दस्यवे हेतिमस्यार्यं सहौ वर्धया चुम्नमिन्द्र॥ १.१०३.०३

सः- इन्द्रः । जातूभर्मा- जातानां भर्ता । ओजः श्रद्दधानः- आत्मबलविश्वाससिहतः । दासीः पुरः- विषयभोगदास्यसंबन्धबन्धनानि । विभिन्दन् । वि- विशेषेण । अचरत्- चचार । विज्ञन्- वज्रपाणे । विद्वान्- ज्ञानी सन् । दस्यवे- स्तेनाय । हेतिम्- आयुधं क्षिप । अस्य- उपासकस्य । द्युम्नम्- ज्योतिर्मयम् । आर्थं- आर्यशीलम् । सहः- बलम् । इन्द्र- विशन् । वर्धय ॥३॥

तदूचुषे मानुषेमा युगानि कीर्तेन्यं मुघवा नाम बिभ्रत्।

उपप्रयन्देस्युहत्याय वज्री यद्धं सूनुः श्रवेसे नामं दुधे॥ १.१०३.०४

मघवा- इन्द्रः। ऊचुषे- मन्त्रवते। कीर्तेन्यम्- कीर्तनीयम्। तत्- तम्। नाम- मन्त्रम्। बिभ्रत्-धारयन्। इमा मानुषा युगानि- मनुष्यलोककालान् प्रवर्तयति। दस्युहृत्याय- स्तेनवधाय। उपप्रयन्-निर्गच्छन्। वज्री- वज्रपाणिः। सृनुः- प्रेरियता। श्रवसे- मन्त्रश्रवणोपलक्षितानुभवाय। नाम-मन्त्रात्मकं स्वनाम। दधे- धृतवान्॥४॥

तद्स्येदं परयता भूरि पुष्टं श्रदिन्द्रस्य धत्तन वीयीय।

स गा अविन्दत्सो अविन्ददश्चान्स ओषधीः सो अपः स वननि॥ १.१०३.०५

अस्य- इन्द्रस्य। तत् इदम्- तदेतत्। भूरि- प्रभूतम्। पुष्टम्- पोषणम्। पश्यत- आलोकयत। वीर्याय- प्रभावाय। इन्द्रस्य- परमेश्वरस्य। श्रत्- बहुमानम्। धत्तन- कुरुत। सः। गाः- धेनूपलिक्षतिचिद्रश्मीन्। अविन्दत्- अलभत। सः। अश्वान्- तुरगोपलिक्षतप्राणान्। अविन्दत्। सः। ओषधीः- वीरुत्प्रभृतीः। चित्तपरिपाकधारिणीर्वृत्तीरित्याध्यात्मिके। ओषः पाकः आसु धीयते इति ओषधयः। सः। अपः- जीवाधारशक्तीः। सः। वनानि- भूमिकाः। अविन्दत्॥५॥

भूरिकर्मणे वृष्भाय वृष्णे सत्यशुष्माय सुनवाम सोमेम्।

य आदृत्यां परिपन्थीव शूरोऽयंज्वनो विभजन्नेति वेदः॥ १.१०३.०६

भूरिकर्मणे- प्रभूतकर्मणे। वृषभाय- श्रेष्ठाय। वृष्णे- वर्षकाय। सत्यशुष्माय- सत्यबलाय। सोमं सुनवाम- रसं निष्पादयामः। यः। आदृत्या- आदृरेण। अयज्वनः- अदातुलोंभिनः। परिपन्थीव- विघ्न इव। वेदः- ज्ञानम्। शूरः- समर्थः सन्। विभजन्- साधुभ्यो विभक्तं कुर्वन्। एति- गच्छिति॥६॥

तदिन्द्र प्रेवं वीर्यं चकर्थं यत्ससन्तं वज्रेणाबौधयोऽहिम्।

अनु त्वा प्रतिहिषितं वर्यश्च विश्वे देवासौ अमदुन्ननु त्वा॥ १.१०३.०७

इन्द्र- विशन्। यत्- येन वीर्येण। ससन्तम्- सुप्तमिव स्थितम्। अहिम्- अप्रज्ञास्थाने स्थितं संस्कारम्। वज्रेण- स्वायुधेन। अबोधयः- जागरितवान् प्रज्ञायां नीतवान्। तत्। वीर्यम्। प्रेव-प्रिथितमिव। चकर्थ- अकरोः। ननु- निश्चयेन। हृषितम्- सन्तुष्टम्। त्वा- भवन्तम्। अनु। पत्नीः- त्वच्छचयः। वयश्च- त्वत्प्राणा मरुतश्च। विश्वे देवासः। अमदन्- अतुष्यन्॥७॥

शुष्णुं पिप्रुं कुर्यवं वृत्रमिन्द्र यदावधीर्वि पुरः शम्बरस्य।

तन्नों मित्रो वर्रुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः॥ १.१०३.०८

शुष्णम्- जीवजलशोषकम्। पिप्रम्- शुद्धित्ताकाशं मलेन पूरियतारम्। कुयवम्- दुष्टसङ्घम्। यु मिश्रणामिश्रणयोः। वृत्रम्- आवरणम्। अवधीः- नाशितवान्। शम्बरस्य- मेघोपलिक्षतावरणस्य। पुरः- दुर्गोपलिक्षतबन्धम्। यदा। वि- विशेषेण। अवधीः- नाशितवान्। तत्- तदायुः। मित्रः-स्नेहाधिदेवता। वरुणः- प्रकृतिनियत्यधिदेवता। अदितिः- अखण्डप्रकृतिः। सिन्धुः-

चित्ताधारशक्तिप्रवाहः। पृथिवी- भूमिः शरीरं वा। उत- अपि च। द्योः- नभः चित्ताकाशो वा। ममहन्ताम्- महत्त्वसंपन्नं कुर्वन्तु ॥८॥

